

СВІТОВИЙ БЕСТСЕЛЕР!
Продано понад 40 мільйонів примірників!
ПЕРЕКЛАДЕНО 30 мовами!
За романом знято популярний телесеріал!

Він приходить уночі. Нечутно проникає до будинку. Крадеться до спальні, і самотні жінки потрапляють до приголомшливого кошмару наяву. Зважаючи на те, що душогуб виробляє зі своїми жертвами, можна припустити: він знається на медицині. Його називають Хірургом.

Детективи Томас Мур і Джейн Ріццолі розслідують серію моторошних убивств. Злочинець наслідує почерк маніяка, вбитого два роки тому. Він відтворює навіть дрібниці, про які мало кому відомо. Дивом уціліла остання жертва загиблого вбивці, Кетрін Корделл, стає головною ціллю нового злочинця. А кожна наступна жертва чимраз наближає його до Кетрін... Чи встигнуть Мур і Ріццолі зупинити Хірурга і чого їм це коштуватиме?

Я майже відчуваю, як він тягнеться від її вікна, запах закривавленої жертви, оскверненої плоті. Вона вдихає нічне повітря, а я вдихаю її запах. Її страх.

Моє серцебиття пришвидшується. Я запихаю руку до сумки, погладжую свої інструменти. Навіть сталь тепліє під моїм дотиком.

Вона з ляскотом зачиняє вікно. Кілька глибоких ковтків свіжого повітря — це все, на що вона насмілилась, і тепер буде й далі нидіти у своєму маленькому задушливому будиночку.

www.bookclub.ua

ISBN 978-617-12-1462-0

9 786171 214620

ТЕСС ГЕРРІТСЕН ХІРУРГ

**СЬОГОДНІ ВОНИ ЗНАЙДУТЬ ЇЇ ТІЛО...
І ЗРОЗУМІЮТЬ, ЩО ВІН ПОВЕРНУВСЯ**

ТЕСС ГЕРРІТСЕН ХІРУРГ

ОБОВ'ЯЗКОВЕ ЧИТАННЯ В МОЄМУ ДОМІ

СТІВЕН КІНГ

TESS

GERRITSEN

**THE
SURGEON**

A NOVEL

ТЕСС

ГЕРРИТСЕН

ХІРУРГ

РОМАН

ХАРКІВ **2016** **КЛУБ
СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ**

УДК 821.111(73)
ББК 84(7Спо)
Г39

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Перекладено за виданням:
Gerritsen T. The Surgeon : A Rizzoli & Isles Novel : A Novel / Tess Gerritsen. —
New York : Ballantine Books, 2002. — 384 p.

Переклад з англійської *Наталії Гоїн*

Дизайнер обкладинки *Олег Щегель*

ISBN 978-617-12-1462-0
ISBN 978-0-345-44784-5 (англ.)

© Tess Gerritsen, 2001
© DepositPhotos.com / Elenven,
shalunx13, обкладинка, 2016
© Hemiro Ltd, видання україн-
ською мовою, 2016
© Книжковий Клуб «Клуб Сімей-
ного Дозвілля», переклад та
художнє оформлення, 2016

ПРОЛОГ

«Сьогодні вони знайдуть її тіло.

Я знаю, як це станеться. У моїй голові яскрава картинка, я чітко уявляю послідовність подій, які приведуть до знахідки. О дев'ятій ранку ці самозакохані дамочки з туристичної агенції «Кендалл та Лорд» сидітимуть за своїми столами, а їхні пальці з бездоганним манікюром вистукуватимуть клавіатурою, резервуючи середземноморський круїз для місіс Сміт, гірськолижний курорт Клостерс¹ для містера Джонса, а для містера та місіс Браун цього року щось особливе, екзотичне — приміром, Чіанг-Май² або Мадагаскар, однак жодних незручностей, о ні, мандрівка перш за все має бути комфортною. Адже девіз агенції «Кендалл та Лорд»: «Пригоди з комфортом». Це відома агенція, і телефон тут майже не змовкає.

Невдовзі дамочки помітять, що Діани немає на робочому місці.

Одна з них зателефонує до помешкання Діани в районі Бек-Бей, але дзвінок залишиться без відповіді. Може, Діана в думі і не чує телефон. Або вже їде на роботу і спізнюється. У голові дамочки промайнуть десятки різних цілком безневинних припущень. Та день хилитиметься до вечора, на повторні дзвінки ніхто не відповідатиме, і на думку їй спадуть інші, значно тривожніші припущення.

Гадаю, що саме управитель будинку впустить співробітницю Діани до квартири. Я бачу, як він нервово перебирає пальцями

---

¹ Клостерс — швейцарський гірськолижний курорт. (Тут і далі прим. пер.)

² Чіанг-Май — велике місто на півночі Таїланду, відомий центр пішого туризму.

в'язку ключів і каже: «Ви її подруга, так? Ви впевнені, що вона не буде проти? Бо я мушу повідомити їй про те, що впустив вас».

Вони заходять до квартири, і співробітниця гукає: «Діано? Ти вдома?» Вони рушають коридором, минають туристичні плакати в гарних рамах, управитель ні на крок не відстає і слідкує, аби вона часом нічого не поцупила.

Тоді крізь прочинені двері він зазирає до спальні. Він бачить Діану Стерлінг — і його більше не хвилюють такі дрібниці, як крадіжка. Єдине його бажання — якомога швидше залишити цю квартиру, доки не знудило.

Мені б хотілося бути там, коли приїде поліція, але я не такий дурний. Я знаю, що вони перевірятимуть кожну автівку, яка проїде повз, кожне обличчя, яке витріщатиметься з юрби глядачів на вулиці. Вони знають, як сильно я хочу повернутися. Навіть зараз, коли сиджу в кав'ярні «Старбакс» і споглядаю, як за вікном займається день, я відчуваю, що та кімната кличе мене. Та я ніби Одиссей, міцно прив'язаний до щогли свого корабля, аби вберегти себе від знадливих пісень сирен. Я не дозволю собі розбитися об скелі. Я не припущуся такої помилки.

Натомість я сиджу і потягую свою каву, а за вікном прокидається Бостон. Я присмачив каву трьома ложками цукру. Я люблю солодку каву. Я люблю, щоб усе було правильно. Щоб усе було бездоганно.

Удалині пронизливо кричить сирена, вона кличе мене. Я почувуюся Одиссеєм, що рветься зі своїх пут, але вони міцно тримають мене.

Сьогодні вони знайдуть її тіло.

Сьогодні вони дізнаються, що ми повернулися».

1

ОДИН РІК ПО ТОМУ

Детектив Томас Мур не терпів запаху латексу, і щойно він натягнув рукавички, здмухнувши з них хмарку тальку, як відчув уже знайомий напад нудоти. Той осоружний запах був пов'язаний із найнеприємнішим аспектом його роботи, і, ніби для однієї з собак Павлова, натренованої за сигналом виділяти слину, для нього той запах гуми незмінно асоціювався з кров'ю та іншими рідинами людського організму. Таке собі нюхове попередження опанувати себе.

Так він і зробив, зупинившись перед входом до прозекторію. Увійшов туди прямісінько зі спеки й одразу відчув, як на чолі замерзають крапельки поту. У п'ятницю, 12 липня, після опівдня було спекотно, і місто огорнув задушливий серпанок. По всьому Бостону гуркотіли кондиціонери, люди знемагали від задухи. На мості Тобін уже скупчилися автівки — усі прямували на північ, до прохолоди лісів Мену. Але Муру не пощастило так, як їм. Його викликали з відпустки, і зараз він мав зустрітися з жахом, якого не хотів бачити.

Він уже накинув хірургічний халат, який узяв із лікарняного візка для розвезення білизни. Тоді надягнув медичну шапочку, щоб сховати неслухняне волосся, а на ноги натягнув бахіли — він бачив, що іноді може впасти зі столу на підлогу. Кров, клапті тканин. Його важко було назвати чистуном, однак Мур не мав ані найменшого бажання на своїх підшвах принести додому якусь гидоту з прозекторію. Він затримався на кілька секунд і глибоко вдихнув. А тоді, подумки приготувавшись до випробування, увійшов до приміщення.

На столі лежав накритий простирадлом труп. За обрисами — жіночий. Мур старався надто довго не дивитися на жертву й зосередився на живих людях, які були в прозекторії. Патологоанатом доктор Ешфорд Тірні та працівник моргу розкладали на таці інструменти. Через стіл навпроти Мура стояла Джейн Ріццолі, ще один детектив із бостонського відділу розслідування убивств. Тридцятитрирічна Ріццолі була невисокою жінкою з різьбленим квадратним підборіддям. Її неслухняні кучері ховалися під медичною шапочкою, і без темного волосся, що згладжувало її риси, на обличчі проступали самі лише гострі кути, а темні очі були проникливі й пильні. Півроку тому її перевели сюди з відділу боротьби з наркотиками. Вона була єдиною жінкою в їхньому колективі і вже встигла погаркатися з одним із детективів — звинувачення в сексуальних домаганнях, зустрічні звинувачення в нестерпній стервозності. Мур і сам не знав, чи подобається йому Ріццолі, а тим більше — чи він подобається їй. Дотепер у них були виключно ділові стосунки, і йому здавалося, що це її влаштовує.

Біля Ріццолі стояв її напарник, Баррі Фрост, неймовірно життєрадісний коп. З добродушним чисто виголеним обличчям він виглядав молодшим за свої тридцять років. Фрост ось уже два місяці без жодних нарікань працював із Ріццолі. Він був єдиним чоловіком у відділі, який спокійнісінько витримував її паскудний характер.

Коли Мур підійшов до столу, Ріццолі сказала:

— А ми вже й не знали, коли ви з'явитесь.

— Я їхав трасою, коли ви надіслали повідомлення на мій пейджер.

— Ми чекаємо тут від п'ятої години.

— А я тільки починаю внутрішній огляд, — озвався доктор Тірні. — Тож детектив Мур прибув саме вчасно.

Один чоловік заступається за іншого. Він грюкнув дверцятами шафи, кімнатою пронісся лункий брязкіт. То був один із тих рідкісних випадків, коли він дозволяв собі показувати роздратування. Доктор Тірні, галантний джентльмен родом із Джорджії, при-

тримувався думки, що леді мають поводитися як леді. Його теж не тішила робота з колючою Ріццолі.

Працівник моргу прикотив до столу візок із інструментами, і на мить його погляд зустрівся з поглядом Мура, недвозначно промовляючи: «*Ти можеш повірити цьому стерву?*»

— Шкода, що зіпсували вашу риболовлю, — звернувся Тірні до Мура. — Схоже, що ваша відпустка скасовується.

— Ви впевнені, що це знову наш хлопець?

У відповідь на запитання Тірні простягнув руку до столу і відкинув простирадло, відкриваючи тіло.

— Її звати Елена Ортіз.

Хоч Мур і налаштувався на те, що видовище буде не з приємних, перший погляд на жертву був для нього ніби удар кулаком. Сплутане чорне волосся жінки позлипалося від крові і стирчало, ніби голки дикобраза, навколо її обличчя кольору голубого мармуру. Губи були напіввідкриті, наче застигли саме тієї миті, коли вона намагалася щось сказати. Кров уже змили з її тіла, і рани зяяли рожевуватими прорізами на сірому полотнищі шкіри. У неї було дві видимі рани. Глибокий поріз на шиї, що тягнувся від лівого вуха, перетинав сонну артерію і відкривав гортанний хрящ. *Coup de grace*, смертельний удар. Інший поріз проходив у нижній частині живота. Цю рану було завдано не для вбивства. Її мета була зовсім інша.

Мур із зусиллям ковтнув.

— Тепер я розумію, чому ви викликали мене з відпустки.

— Я головний детектив у цій справі, — зауважила Ріццолі.

У її словах вчувалися застережливі нотки — вона хотіла захистити свою територію. Мур добре знав, звідки це береться. Постійні кпини і скептицизм, з якими стикаються жінки-поліцейські, викликають у них таку гостру реакцію. Правду кажучи, він не мав бажання з нею змагатися. Їм доведеться разом вести це розслідування, тому зараз не найкращий час боротися за лідерство.

У спілкуванні з нею він завбачливо дотримувався ввічливого тону.

— Чи не могли б ви ознайомити мене з усіма обставинами? Ріццолі коротко кивнула.

— Жертву знайшли сьогодні о дев'ятій ранку в її квартирі на вулиці Ворчестер, що в Південному районі. Зазвичай вона приходить на роботу о шостій ранку. Квіткова крамниця «Селебрейшн Флористс», де вона працювала, розташована за кілька кварталів від її дому. Це сімейний бізнес, яким володіють її батьки. Коли вона не прийшла до крамниці, вони почали хвилюватися. Її брат пішов до квартири, аби перевірити, що з нею. Він знайшов її у спальні. Лікар Тірні припускає, що смерть наставала десь між північчю і четвертою ранку. Як стверджують родичі, вона ні з ким не зустрічалася, і ніхто з сусідів не бачив, щоб до неї заходили чоловіки. Звичайнісінька працююча ка-толичка.

Мур глянув на зап'ястя жертви.

— Її знерухомили.

— Так. Скотчем на зап'ястях і щиколотках. Її знайшли оголеною. На ній були тільки прикраси.

— Які прикраси?

— Ланцюжок. Перстень. Маленькі сережки. Зі шкатулки з коштовностями у спальні нічого не зникло. Пограбування не було мотивом злочину.

Мур глянув на горизонтальну смужку синців на стегні жертви.

— Тулуб теж знерухомили.

— Скотч на талії і стегнах. А ще їй заклеїли рот.

Мур важко зітхнув.

— Господи. — Мур дивився на Елену Ортіз, і його бентежив спогад про іншу молоду жінку. Про іншу жертву — білявку з багряними порізами на шиї і животі.

— Діана Стерлінг, — пробурмотів він.

— Я отримав протокол розтину Діани Стерлінг, — зауважив Тірні. — Якщо вам необхідно ще раз його переглянути.

Але Мур не мав такої потреби. Розслідування вбивства Стерлінг, у якому він був головним детективом, засіло в його думках.

Рік тому тридцятирічну Діану Стерлінг, працівницю туристичної агенції «Кендалл та Лорд», знайшли оголеною в її спальні — жінка була прикута скотчем до свого ліжка. У неї були порізи на шиї і в нижній частині живота. Це вбивство досі не розкрили.

Лікар Тірні спрямував лампу на живіт Елени Ортіз. Рану вже промили від крові, і краї порізу були блідо-рожевого кольору.

— Знайшли якісь зачіпки? — запитав Мур.

— Перед тим як помити тіло, ми зняли з нього кілька волокон.

А також на краю рани була волосина.

Мур підняв на нього зацікавлений погляд.

— Вона належить жертві?

— Набагато коротша за її волосся. Світло-каштанового кольору.

Елена Ортіз мала чорне волосся.

— Ми вже попросили надати нам зразки волосся усіх, хто працював з її тілом, — додала Ріццолі.

Тірні звернув їхню увагу на рану:

— Тут ми можемо бачити поперечний розріз. Хірурги називають його розрізом Майларда. Передньобокову стінку живота розтинали шар за шаром. Спершу шкіру, тоді поверхневу фасцію¹, м'язи і нарешті очеревину².

— Як і в Діани Стерлінг, — сказав Мур.

— Так. Як у Діани Стерлінг. Але є й певні відмінності.

— Які?

— У Діани Стерлінг місцями була рвана рана, що може свідчити про вагання або невпевненість убивці. Тут такого немає. Бачите, як рівно розрізана шкіра? Жодних обривів. Він упевнено робив свою справу. — Тірні і Мур зустрілися поглядами. — Наш убивця вчиться. Він покращив свою техніку.

— Якщо це той самий злочинець, — зауважила Ріццолі.

---

¹ Поверхнева фасція — оболонки м'язів, судин, нервів, внутрішніх органів, утворені волокнистою сполучною тканиною.

² Очеревина — серозна оболонка, що вистеляє стінки черевної порожнини й огортає розміщені в ній органи.

— Тут є ще й інші збіги. Бачите загнутий край рани? Це означає, що різали справа наліво. Як і в Стерлінг. Лезо, яке використовували для розрізу, гостре, без зубців. Як і те, яким убили Стерлінг.

— Скальпель?

— Схоже на те. Рівний розріз вказує на те, що лезо не сіпалося. Або жертва знепритомніла, або ж її міцно зв'язали і вона не могла рухатись, не могла вириватися. Вона не могла завадити лезу, воно плавно рухалося по прямій.

Баррі Фрост виглядав так, ніби його зараз знудить.

— Ой. Боже. Будь ласка, скажіть, що вона вже була мертва, коли він робив це.

— Боюсь, що це не посмертна рана. — Понад хірургічною маскою виднілися тільки зелені очі лікаря Тірні, і вони горіли люттю.

— Перед смертю в неї була кровотеча? — запитав Мур.

— Внутрішня кровотеча в черевній порожнині. А це означає, що на той час її серце ще працювало. Вона була ще жива, коли... відбувалася ця процедура.

Мур глянув на посмуговані синцями зап'ястя. Схожі синці вкривали її щиколотки, а на стегнах — смужка маленьких підшкірних крововиливів. Елена Ортіз намагалася вирватися зі своїх пуг.

— Є й інші докази того, що під час розрізу вона ще була жива, — сказав Тірні. — Запхайте руку в її рану, Томасе. Гадаю, ви вже знаєте, що знайдете всередині.

Мур неохоче просунув руку в черевну порожнину. Тіло було холодне, крижане від кількох годин лежання в холодильнику. Це нагадувало йому відчуття, коли він запихав руку всередину тушки індички, намагаючись витягти звідти тельбухи. Він занурив руку по зап'ястя і почав обмацувати стінки рани. Це було грубе втручання до найінтимнішої частини жіночого тіла. Він намагався не дивитися на обличчя Елени Ортіз. Лише так він міг зберігати спокій і зосередитися на суто технічному аспекті того, що сталося з її тілом.

— Немає матки. — Мур подивився на Тірні.

Патологоанатом кивнув.

— Її вирізали.

Мур вийняв руку і пильно глянув на рану, роззявивши рота від здивування. Тепер Ріццолі запхала всередину свою руку, намагаючись дослідити рану своїми короткими пальцями.

— Більше нічого не вирізали? — запитала вона.

— Тільки матку, — сказав Тірні. — Сечовий міхур і кишечник він не чіпав.

— А що це таке я намацала? Твердий вузлик, з лівого боку, — сказала вона.

— Це шов. Він зробив його для того, щоб зчепити кровоносні судини.

Ріццолі підняла на нього очі, приголомшена.

— Тобто, це *хірургічний шов*?

— Звичайний кетгут 2/0, — припустив Мур і глянув на Тірні, чекаючи його підтвердження.

Тірні кивнув.

— Точно такий шов ми знайшли і в Діани Стерлінг.

— Кетгут 2/0? — слабким голосом запитав Фрост. Він відійшов від столу і стояв у кутку, готовий щомиті кинутися до умивальника. — Це що, назва якогось бренду?

— Ні, це не назва бренду, — відказав Тірні. — Кетгут — це вид хірургічної нитки, виготовленої з кишок корів або овець.

— Тоді чого вона називається кетгут? — запитала Ріццолі.

— Ця назва сягає ще часів Середньовіччя. Тоді з кишок тварин робили струни для музичних інструментів. Це слово вигадали тодішні музиканти. У хірургії такі нитки використовують для зшивання глибоких шарів сполучної тканини. З часом вони розсмоктуються в організмі.

— А де він міг узяти цей кетгут? — Ріццолі глянула на Мура. — Ви знайшли джерело його походження у справі Стерлінг?

— Майже неможливо визначити конкретне джерело, — сказав Мур. — Кетгут виробляють десятки компаній, більшість з яких

в Азії. Його досі використовують у багатьох закордонних лікарнях.

— Лише в закордонних?

— Зараз є кращі матеріали, — зауважив Тірні. — Кетгут не такий міцний і довговічний, як синтетичні нитки. Сумніваюся, що в США є багато лікарів, які досі ним користуються.

— Навіщо вбивця взагалі зробив той шов?

— Щоб кров не заважала його огляду. Щоб якийсь час стримувати кровотечу і бачити, що він робить. Наш злочинець дуже охайний.

Ріццолі вийняла руку з рани. На її рукавичці залишився невеличкий згусток крові, схожий на червону намистинку.

— Що він уміє? Ми маємо справу з лікарем? Чи з м'ясником?

— Очевидно, що він знає анатомію, — відповів Тірні. — Я впевнений, що він робив таке й раніше.

Мур на крок відійшов від столу, відганяючи думки про те, які страждання довелося пережити Елені Ортіз, але ніяк не міг опанувати себе. Її понівечене тіло лежало перед ним із широко розплющеними очима.

На металевій таці забряжчали інструменти, і він рвучко обернувся. Працівник моргу підкотив візок до лікаря Тірні, який готувався зробити Y-подібний розріз. Тепер ще й працівник моргу схилився над столом, щоб зазирнути в рану.

— А що далі? — запитав він. — Він видалив матку, і що він з нею робить?

— Цього ми не знаємо, — відказав Тірні. — Органів ніколи не знаходили.

2

Мур стояв на тротуарі посеред одного з кварталів Південного району – там, де загинула Елена Ортіз. Колись на тутешніх вуличках тулилися невеликі понурі будинки, у яких можна було винайняти квартиру, – занедбаний бідний райончик, відмежований залізничною колією від заможнішої і престижнішої північної частини Бостона. Але місто, яке росте, нагадує ненажерливе чудовисько, яке постійно шукає нові землі, і залізничні колії не можуть стати йому на заваді. Нові покоління бостонців відкрили для себе південну частину міста, і поступово старі будиночки перетворювалися на великі багатопверхівки.

Елена Ортіз жила в одній із них. Хоча вид із її квартири на другому поверсі був не дуже мальовничим – її вікна виходили на пральню через дорогу, – цей будинок міг похвалитися досить рідкісними для Бостона вигодами, як-от стоянкою на сусідній вулиці.

Мур пройшовся вуличкою, оглядаючи вікна горішніх квартир, і замислився, хто цієї миті міг дивитися на нього згори. За скляними очима вікон нічого не рухалося. Мешканців будинку, чиї вікна виходили на цю вуличку, вже опитали, та від жодного з них поліція не отримала корисної інформації.

Він зупинився під вікном ванної кімнати Елени Ортіз і глянув на драбину пожежного виходу, прикріплену біля нього. Драбину було складено і зафіксовано засувом. Тієї ночі, коли померла Елена Ортіз, авто одного з мешканців будинку стояло якраз під драбиною. Пізніше на даху автівки знайшли слід від взуття сорок

другого розміру. Убивця використав авто як підставку, щоб дістатися до драбини.

Він бачив, що вікно ванної було зачинене. Однак тієї ночі, коли жінка зустріла свою смерть, вікно було відчинене.

Мур облишив огляд вулички, повернувся до парадних дверей і ввійшов до будинку.

На дверях до квартири Елени Ортіз була натягнута огорожувальна стрічка. Він взявся за клямку і замастив руки чорним, як сажа, порошком для зняття відбитків пальців. Переступив поріг — і відірвана стрічка сповзла йому на плече.

Вітальня була такою ж, як під час його попереднього візиту разом з Ріццолі. То був не вельми приємний візит, просякнутий атмосферою суперництва. Ріццолі було призначено головним детективом у розслідуванні справи Ортіз, і вона побоювалася, що хтось може зазіхати на її повноваження, особливо старший за віком полісмен-чоловік. Хоча зараз вони працювали в одній команді, яка нещодавно розширилася до п'яти детективів, Мур почувався так, ніби незаконно вдерся на її територію, тому поведився дуже обережно, намагаючись усі свої пропозиції висловлювати в якомога дипломатичнішій формі. Він не хотів устрявати в боротьбу характерів, але скидалося на те, що її не оминати. Учора він пробував зосередитися на сцені злочину, однак ворожість колеги щоразу його відволікала.

Лише зараз, на самоті, він міг зосередити всю свою увагу на квартирі, у якій убили Елену Ортіз. У вітальні він помітив розмаїті меблі, розставлені навколо плетеного журнального столика. Комп'ютер на столі в кутку. Бежевий килим з узором виноградної лози і рожевих квітів. За словами Ріццолі, від моменту вбивства ніхто не чіпав цих меблів. За вікном гаснули останні промені сонця, але він не вмикав світло. Якийсь час він стояв на місці, навіть не рухав головою, і чекав, доки в кімнаті запанує цілковита тиша. Він уперше прийшов сюди сам, і вперше його не відволікали чужі голоси й обличчя живих людей. Він уявляв, як молекули повітря, які він розворушив

своїм приходом, сповільнюються і завмирають. Він хотів, щоб кімната озвалася до нього.

Він нічого не відчув. Ніякого зловісного запаху, ані тремтіння від болісного жаху.

Убивця проник сюди не через двері. І не розгулював квартиру, оглядаючи створене власними руками царство смерті. Весь свій час, усю свою увагу він зосередив на спальні.

Мур повільно минув невеличку кухню і вийшов до коридору. Він відчув, як волосся стає дибки. Зупинився перед першими дверима й зазирнув до ванної кімнати. Увімкнув світло.

«У четвер уночі було спекотно. Так спекотно, що по всьому місту люди залишили вікна відчиненими, аби впіймати кожен подих свіжого вітру. Ти присів біля пожежної драбини, стікаючи потом у своїй темній одежі, і розглядаєш ванну крізь вікно. Не чути ні звуку. Жінка спить у своїй спальні. Їй рано вставати на роботу у квітковій крамниці, і цієї пори її сон переходить у найглибшу, майже непробудну фазу.

Вона не чує, як ти шкряботиш шпателем, відчіпляючи москітну сітку».

Мур глянув на шпалери з малесенькими бутонами червоних троянд. Жіночий візерунок, чоловік ніколи б не обрав такого. Це була жіноча ванна, в усіх сенсах — від шампуню з ароматом полуниці і пачки тампонів під умивальником, до шафки, заставленої різною косметикою. Схоже, вона любила блакитні тіні для повік.

«Ти пробираєшся крізь вікно, і на рамі залишаються волокна твоєї темно-синьої сорочки. Поліестер. Твої кросівки сорок другого розміру залишають сліди на білій лінолеумній підлозі. Дрібки піску змішані з кристаликами гіпсу. Типова суміш для бостонських доріг.

Можливо, ти зупинився, прислухаючись до темряви. Вдихаючи солодкий запах невідомої тобі жіночої обителі. А може, ти не гаєш часу і йдеш прямісінько до своєї цілі.

До спальні».

Він ішов слідами вбивці, і повітря здавалося густішим, задушливим. Це було щось більше за уявне передчуття чогось зловісного. Це був запах.

Він підійшов до дверей спальні. Волосся на його шиї вже стояло дибки. Він знав, що побачить у кімнаті. Він думав, що готовий до цього. Однак щойно він увімкнув світло, його знову скував жах, як і тоді, коли він вперше зайшов до цієї кімнати.

Минуло два дні, і кров уже засохла. Прибиральники з клінінгової компанії ще не приходили. Але навіть їхні мийні засоби і літри білої фарби ніколи не зможуть повністю очистити це місце від слідів страшного злочину, адже саме повітря назажди сповнилося жахом.

«Ти переступаєш через поріг і заходиш до кімнати. Штори тонкі, з легеньким візерунком, і світло вуличних ліхтарів просочується крізь тканину, падає на ліжку. На сплячу жінку. Ти, звісно, на мить затримуєшся, оглядаєш її. Із задоволенням думаєш про роботу, за яку от-от візьмешся. Адже це так приємно, хіба ні? Ти все більше збуджуєшся. Адреналін, ніби наркотик, насичує твою кров, зачіпає кожен нерв, і твої пальці вже пульсують від передчуття».

Елена Ортіз не встигла скрикнути. Та навіть якби й закричала, ніхто б її не почув. Ні сім'я, що мешкає по сусідству, ні парочка поверхом нижче.

Убивця приніс з собою все необхідне. Скотч. Шматину, змочену в хлороформі. Набір хірургічних інструментів. Він добре підготувався.

Катування мало тривати близько години. Принаймні, якийсь час Елена Ортіз була при тямі. На її зап'ястях і щиколотках були синці, а це означало, що вона виривалася. У паніці, в агонії, вона спорожнила сечовий міхур, і сеча, змішуючись із кров'ю, просочилася в матрац. Операція була дуже делікатною, і він не поспішав, він хотів усе зробити правильно, забрати тільки те, що йому потрібно.

Він не гвалтував її. Може, він просто не був здатний цього зробити.

Коли він закінчив свою жахливу екзекуцію, жінка ще була жива. Серце продовжувало працювати, черевна порожнина заповнювалася кров'ю. Як довго це тривало? Лікар Тірні припустив, що близько півгодини. Тридцять хвилин, які Елені Ортіз, напевно, здалися вічністю.

«Що ти робив у цей час? Збирав свої інструменти? Клав до банки свій трофей? Чи просто стояв там, насолоджувався видовищем?»

Останній штрих був швидким і точним. Мучитель Елени Ортіз отримав те, за чим прийшов, тож настав час закінчити свою справу. Він підійшов до узголів'я ліжка. Лівою рукою він схопив жінку за волосся і закинув назад її голову так сильно, що висмикнув ціле пасмо. Його помітили пізніше — волосся розсипалося по подушці й підлозі. Про його останні дії кричали плями крові. Знерухомивши голову жертви, він виставив її шию і зліва направо, глибоко запхавши лезо, розрізав їй горло. Він перерізав сонну артерію і трахею. Кров порснула фонтаном. Ліворуч над ліжком залишилися патьоки і крапельки крові, що рухалися вниз, — характерне явище для артеріальної кровотечі і пошкоджень трахеї. Подушки і простирадла намокли від струменів крові, що падала згори. Кілька краплинок, злетівши з леза, заплямували підвіконня.

Елена Ортіз була ще жива і встигла побачити, як її власна кров фонтаном порснула з шиї і захляпала стіну червоними бризками. Вона встигла втягнути кров розрізаною трахеею, почувла, як вона булькає у її легенях, і зайшлася страшним кашлем, а з горла вивалились потоки багряної мокроти.

Вона була ще жива, і цього часу їй вистачило, щоб усвідомити, що зараз вона помре.

«Коли все закінчилося, коли вщухли її передсмертні муки, ти залишив нам свою візитку. Ти акуратно склав нічну сорочку жертви і залишив її на комоді. Чому? Це якийсь збочений вияв

поваги до жінки, яку ти щойно зарізав? Чи це в тебе такий спосіб посміятися з нас? Сказати нам, що ти тут головний?»

Мур повернувся до вітальні й опустився в крісло. У квартирі було спекотно і задушливо, але він тремтів. Він не знав, чи це від холоду, чи від емоційного напруження. У нього нили руки і ноги, і Мур припустив, що міг підхопити якийсь вірус. Літній грип, найгірший з усіх. Він подумав про ті місця, де волів бути цієї миті. На човні посеред озера Мен, де він би зараз закидав вудочку. Або стояти на березі моря і дивитися, як повільно стелиться туман. Будь-де, аби не в цій оселі смерті.

Сигнал пейджера вирвав із задуми. Мур вимкнув його і відчув, як у грудях гупає серце. Він змусив себе заспокоїтися і лише тоді вийняв телефон і набрав номер.

— Ріццолі, — вона відповіла після першого ж гудка. Її привітання схоже на вистріл кулі.

— Ви телефонували на мій пейджер.

— Ви ніколи не казали мені, що знайшли важливі відомості у ПВНЗ, — сказала вона.

— Які відомості?

— У справі Діани Стерлінг. Я якраз її переглядаю.

ПВНЗ, Програма з відстеження насильницьких злочинів — національна база даних, яка містить інформацію про вбивства і замаху на життя з усіх кримінальних справ країни. Убивці часто повторюють свої дії, і з допомогою цих даних за схожими ознаками детективи можуть визначити злочинця, який скоїв низку злочинів. Мур і його тодішній напарник, Расті Стівак, у звичному порядку надіслали запит до ПВНЗ.

— У Новій Англії не було жодного схожого злочину, — відповів Мур. — Ми перевірили всі вбивства, що включали пошкодження тіла, нічне проникнення до помешкань і прив'язування скотчем. Жоден з них не мав нічого спільного з убивством Стерлінг.

— А як же серія убивств у Джорджії? Три роки тому, чотири жертви. Одна в Атланті, три інших у Саванні. Усі вони є в базі даних ПВНЗ.

Літературно-художнє видання

ГЕРРІТСЕН Тесс

Хірург

Роман

Керівник проекту *В. А. Тюпонник*
Координатор проекту *Г. В. Сологуб*
Відповідальний за випуск *М. І. Коміна*
Редактор *О. М. Хвостова*
Художні редактори *Ю. О. Дзекунова, Т. О. Волошина*
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін*
Коректор *Т. М. Віланова*

Підписано до друку 15.07.2016. Формат 84х108/32. Друк офсетний.
Гарнітура «FranklinGothic». Ум. друк. арк. 18,48. Наклад 10 000 пр. Зам. №

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано у ПАТ «Білоцерківська книжкова фабрика»
09117, м. Біла Церква, вул. Леся Курбаса, 4
впроваджена система управління якістю
згідно з міжнародним стандартом DIN EN ISO 9001:2000

Геррітсен Т.

Г39 Хірург : роман / Тесс Геррітсен ; пер. з англ. Н. Гоїн. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2016. — 352 с.

ISBN 978-617-12-1462-0

ISBN 978-0-345-44784-5 (англ.)

Убивця вдирається в домівки самотніх жінок. Він не просто їх вбиває. Він виробляє з ними таке, через що здобув прізвисько Хірург... Душогуб ретельно відтворює стиль серійного маніяка, вбитого два роки тому. А головною його ціллю стає остання жертва попередника, якій дивом удалося вціліти. Життя Кетрін Корделл знову під загрозою...

УДК 821.111(73)
ББК 84(7Спо)

1. Бахмут (Артемівськ), вул. Незалежності, 69 (ТЦ «Азов-Плаза», 2-й поверх), (0627) 44-90-99
2. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 5/13 (колишній універмаг «Дружба», 1-й поверх), (0456) 39-04-68
3. Билгород-Дністровський, вул. Московська, 16-А (ТЦ «Рута-Плаза», 2-й поверх), (04849) 6-07-26
4. Бердянськ, просп. Азовський, 35-А (ТЦ «DEL MAR», 1-й поверх), (06153) 3-48-40
5. Бориспіль, вул. Київський шлях, 10-В (ринок «Зоряний», місце 103), (06153) 3-48-40
6. Вінниця, вул. Паланіна, 1-А (ТЦ «Квартал», 2-й поверх), (0432) 50-88-06
7. Вознесенськ, вул. Синякова, 5-А, (05134) 3-20-19
8. Дніпродзержинськ, просп. Леніна, 57-А (ТЦ «Фуршет», 1-й поверх), (0569) 53-42-26
9. Дніпропетровськ, просп. Дмитра Яворницького, 105 (ТЦ «Сільпо», 2-й поверх), (056) 770-00-55
10. Дніпропетровськ, вул. Калинова, 9-А (ТЦ «Mirada», 1-й поверх), (056) 760-33-30
11. Житомир, вул. Київська, 87 (ТЦ «Волак», 2-й поверх), (0412) 41-24-85
12. Запоріжжя, просп. Соборний, 58, (061) 787-63-86
13. Запоріжжя, просп. Металургів, 2-Ж (ТЦ «Режордний», 0-й поверх), (061) 236-86-54
14. Івано-Франківськ, пл. Ринок, 1 (ТЦ «Галерея Н», 0-й поверх), (0342) 72-58-32
15. Ізмаїл, вул. Пушкіна, 47 (ТЦ «Електрон», 2-й поверх), (04841) 6-22-12
16. Їном, пл. Діжона Ленона, 7, (05743) 3-14-72
17. Кам'янець-Подільський, вул. Данила Галицького, 11/3 (ТД «Максимум», 2-й поверх), (03849) 6-48-11
18. Київ, вул. Велика Васильківська, 72 (ТЦ «Олімпійський», 3-й поверх), (044) 590-25-76
19. Київ, вул. Райдужна, 15 (ТЦ «Фуршет», 0-й поверх), (044) 540-23-65
20. Київ, вул. Маршала Маліновського, 12-А (ТЦ «Метрополіс», 3-й поверх), (044) 500-62-73
21. Київ, вул. Лукашевича, 15-А (ТЦ «Європорт», 2-й поверх), (044) 461-94-82
22. Київ, вул. Драгоманова, 29 (ТЦ «Центрум», 1-й поверх), (044) 502-18-96
23. Київ, вул. Попудренка, 90/2 (ТЦ «Маяк», 3-й поверх), (044) 361-91-46
24. Кіровоград, пров. Центральний, 3/1 (ТЦ «Плаза», 1-й поверх), (0522) 35-20-55
25. Ковель, бульв. Лесі Українки, 18 (ТД «Бульвар», 2-й поверх), (03352) 5-21-40
26. Конотоп, вул. Конотопських дивізій, 24-А (ТЦ «Маяк», 2-й поверх), (05447) 6-36-77
27. Краматорськ, вул. Палацова, 23 (ТЦ «Прогрес», 2-й поверх), (0626) 48-97-87
28. Красноармійськ, вул. Свердлова, 148, (06239) 2-00-48
29. Кременчук, вул. Соборна, 15/42 (ТЦ «Мега», 2-й поверх), (0536) 72-97-65
30. Кривий Ріг, просп. Гагаріна, 4 (ТЦ «Плаза-2», 2-й поверх), (056) 409-81-09
31. Кривий Ріг, вул. Ватутіна, 39-А, (056) 409-60-75
32. Лисичанськ, просп. Перемоги, 117 (ТЦ «Лимон», 2-й поверх), (067) 570-61-62
33. Лубни, пл. Ярмакова, 30-А (ТЦ АТБ), (05361) 7-17-10
34. Луцьк, вул. Лесі Українки, 53 (ТЦ «Галерея Центр», цокольний поверх), (0332) 78-35-08
35. Львів, вул. Братів Рогатинців, 15, (032) 235-50-12
36. Львів, вул. Городецька, 179 (ТЦ «Скриня», 2-й поверх), (032) 298-88-07
37. Маріуполь, просп. Металургів, 64 (ТЦ «Єлизавета», 1-й поверх), (0629) 41-27-71
38. Мелітополь, просп. Богдана Хмельницького, 24 (ТЦ «Пасаж», 2-й поверх), (0619) 44-83-49
39. Миргород, вул. Гоголя, 147 (ТЦ «Мир», 1-й поверх), (05355) 5-06-08
40. Мукачеве, вул. Федорова, 6 (ТЦ ЦУМ)
41. Ніжин, вул. Шевченка, 11-А (ТЦ «Гермес», 2-й поверх), (04631) 90-10-2
42. Миколаїв, вул. Потьомкінська, 63/2, (0512) 47-58-43
43. Нікополь, просп. Трубіників, 14 (ТЦ ЦУМ, 1-й поверх), (05662) 2-50-03
44. Нова Каховка, вул. Паризької комуні, 13 (ТЦ «Центральний», колишній «Дітячий світ», 2-й поверх), (05549) 7-96-51
45. Новомосковськ, вул. Радянська, 34 (ТЦ «Сті-Центр», 2-й поверх), (0569) 69-65-79
46. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 61, (048) 786-05-88
47. Одеса, вул. Краснова, 17 (орієнтир — пл. Толбухіна), (048) 780-19-84
48. Одеса, просп. Добровольського, 99, (048) 755-04-40
49. Олександрія, просп. Леніна, 77 (ТЦ «Гранд-Плаза», 2-й поверх), (05235) 7-15-50
50. Павлоград, вул. Центральна, 84-А, (057) 752-65-92
51. Первомайськ, вул. Револуції, 34, (05161) 7-53-99
52. Полтава, вул. Жовтнева, 50, (0532) 60-60-40
53. Прилуки, вул. Київська, 138 (ТЦ «Фуршет», 2-й поверх), (04637) 3-29-00
54. Рівне, вул. Київська, 67-А (ТЦ «Арена», 2-й поверх), (0362) 64-26-37
55. Селдове, вул. Карла Маркса, 10 (будинки побуту, 2-й поверх), (06237) 7-00-34
56. Слов'янськ, пл. Соборна, 3 (ТЦ «Фокстрот», 2-й поверх), (0626) 62-11-02
57. Суми, вул. Соборна, 42, (0542) 77-17-12
58. Тернопіль, вул. Перля, 3 (ТЦ «Novus», 2-й поверх), (0352) 43-12-76
59. Ужгород, вул. Минайська, 16-Г (ТЦ «Колізей», 2-й поверх), (0312) 67-22-29
60. Умань, вул. Шевченка, 23-А (ТЦ «Сті»), (047) 444-000-6
61. Фастов, вул. Івана Мазепи, 6 (ТЦ «Фуршет», 2-й поверх), (04565) 6-05-11
62. Харків, просп. Маршала Жукова, 3-А, (057) 392-03-43
63. Харків, просп. Гагаріна, 20-А (ТЦ «На Гагаріна», 2-й поверх), (057) 703-44-58
64. Харків, вул. Академіка Павлова, 144-Б (ТЦ «Космос», 3-й поверх), (057) 720-12-29
65. Харків, вул. Полтавський шлях, 144 (ТБЦ «Компас», 2-й поверх), (057) 720-10-33
66. Херсон, просп. Ушакова, 35-А (ТЦ «Адмірал», 2-й поверх), (0552) 46-00-66
67. Хмельницький, вул. Свободи, 73 (ТЦ «Фуршет», 3-й поверх), (0382) 72-66-51
68. Черкаси, вул. О. Дашкевича, 26 (ТЦ «Сільпо», 3-й поверх), (0472) 54-04-47
69. Чернігів, просп. Перемоги, 103, (0462) 65-32-31
70. Чернівці, вул. Головна, 10, (0372) 58-72-44
71. Шостка, вул. Карла Маркса, 24 (у відділенні Приватбанку), (05449) 7-37-46

Замовляйте книжки будь-яким зручним способом

- за телефонами довідкової служби
(050) 113-93-93 (МТС); (093) 170-03-93 (life);
(067) 332-93-93 (Київстар); (057) 783-88-88
- на сайті клубу: www.bookclub.ua

Надсилається безплатний каталог

**Запрошуємо авторів, перекладачів,
художників, редакторів до співпраці**
e-mail: publish@bookclub.ua

Для гуртових клієнтів

Харків
тел./факс +38(057)703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київ
тел./факс +38(067)575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеса
тел./факс +38(067)572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua